

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 18 iunie 2013 de inculpatul

Bărbînta Vitalie Vasile, născut la 27 martie 1978, originar și domiciliat în s. Gotești, r-nul Cantemir;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 12.07.2010 - 28.12.2012 (prima instanță)***
- 2. 31.01.2013 – 18.06.2013 (instanța de apel)***
- 3. 06.11.2013 – 29.01.2014 (instanța de recurs ordinar);***

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cantemir din 28 decembrie 2012, ***Bărbînta Vitalie*** a fost condamnat:

- în baza art. 287 alin. (2) lit.b) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 lei;

- în baza art. 152 alin.(2) lit.e) Cod penal la 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin.(3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, pedepsele urmează a fi executate de sine stătător.

Potrivit art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă a părții vătămate Moldovanu Vasile a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

A fost încasat în mod solidar de la inculpat și de la Șihbabaev Alexandru, Mecicari Nicolae, Mecicari Emil în beneficiul părții vătămate Moldovanu Vasile cheltuielile de judecată în mărime de 4000 lei.

1.1 Prin aceeași sentință au fost condamnați și Șihbabaev Alexandru, Mecicari Nicolae, Mecicari Emil, însă de către ei hotărîrile judecătorești nu au fost contestate și nu se examinează în prezent.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, **Bărbînta Vitalie** la data de 07 aprilie 2010, aproximativ la orele 23-30 minute, în s. Gotești, r-nul Cantemir, împreună cu Șihbabaev Alexandru, Mecicari Nicolae, Mecicari Emil și o altă persoană, dosarul în privința căreia a fost disjungat într-o procedură aparte, pe fonul unor relații ostile cu Moldovanu Vasile, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin tulburarea liniștii publice, i-au aplicat acestuia mai multe lovituri peste corp cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.47 "D" din 14 mai 2010, leziuni care în ansamblu duc la dereglarea sănătății de lungă durată mai mult de 21 de zile și se califică în comun ca vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit.b) și art. 152 alin.(2) lit.e) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă, potrivit art. 84 alin.(1) Cod penal, de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a menționat faptul că sentința pronunțată este prea blîndă, prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a ținut cont de împrejurările în care au avut loc infracțiunile și de faptul că inculpatul anterior a fost judecat.

3.1 Inculpatul și avocatul Popescu Marcel, în numele acestuia, la fel, au declarat apeluri prin care au solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor incriminate din motiv că nu a comis cele imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 18 iunie 2013, au fost respinse apelurile procurorului, al inculpatului și al avocatului Popescu Marcel, în numele ultimului, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul, prin care, invocînd ca temei de declarare a recursului art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor incriminate.

Recurentul menționează faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se

întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.

Inculpatul invocă faptul că el nu a aplicat victimei lovituri, iar instanțele de judecată, constatînd existența leziunilor corporale la partea vătămată, nu a delimitat acțiunile acestuia de cele ale celorlalți coinculpați iar din persoanele audiate pe cauza dată doar partea vătămată și ceilalți inculpați au indicat că și el l-a lovit pe Moldovanu Vasile, astfel, instanțele de judecată au neglijat declarațiile martorilor Țarălungă Iulia, Sava Viorel, Bîrsan Sergiu, Melnicenco Dorina care au relatat că nu au văzut ca inculpatul să lovească partea vătămată.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În recursul ordinar declarat de inculpat sunt invocate ca temeuri pentru recurs- prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, conform cărora, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.

Însă recurentul, cu toate că a specificat, în opinia sa, care sunt erorile comise de instanța de apel ce ar motiva casarea hotărîrii contestate, aceste temeuri nu sunt aplicabile în cauza dată, din conținutul recursului fiind relevant temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală- nu au fost întrunite elementele infracțiunii, însă și acesta nu poate fi aplicat în speța dată din motiv că recurentul nu a adus o careva motivare ori argumentare din punct de vedere ale temeiurilor menționate.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui **Bărbînta Vitalie** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit.b) și art. 152 alin.(2) lit.e) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie a fost analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrii contestate, și anume: declarațiile inculpatului Bărbînta Vitalie(f.d.346-347); declarațiile părții vătămate Moldovanu Vasile din 14 martie 2011 (f.d.248-250); procesele- verbale de audiere ale martorilor: Melnicenco Dorina din 20 mai 2010 (f.d.73), Bîrsan Sergiu din 16 iunie 2010 (f.d.120-121), Carabețchi Sergiu din 22 iunie 2010(f.d.122-123), Berescu Petru din 06 iulie 2010 (f.d.124-125); Țarălungă Iulia din 14 martie 2011(f.d.252-254), Sava Viorel din 20 aprilie 2011(f.d.256-259); raportul IOD CPR Cantemir, V. Dulgheru din 08 aprilie

2010(f.d.5), plîngerea părții vătămate Moldovanu Vasile din 22 aprilie 2010(f.d.20), raportul de examinare medico-legală nr.87 din 21 aprilie 2010 (f.d.23-24), procesul- verbal de confruntare dintre partea vătămată Moldovanu Vasile și inculpatul Șihbabaev Alexandru (f.d.63-64), conform căruia, partea vătămată și-a menținut declarațiile că a fost bătut de către Bărbînta Vitalie și ceilalți inculpați; raportul de expertiză medico-legală nr.47 “D” din 13 mai 2010 (f.d.67), prin care au fost confirmate declarațiile părții vătămate privind aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele de către inculpați peste diferite părți ale corpului; raportul de expertiză medico-legală nr.48 “D” din 13 mai 2010 (f.d.68); declarații inculpaților din 16 octombrie 2012 Șihbabaev Alexandru (f.d.339-341), Mecicari Nicolae(f.d.343), Mecicari Emil (f.d.344-345).

Astfel, instanța de recurs nu poate reține argumentul inculpatului privind neaprecierea obiectivă, de către instanța de apel, a probelor administrate în cauza dată din motiv că temeiurile invocate de acesta, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond sau în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Prin urmare, argumentul recurentului privind faptul că probele menționate mai sus nu dovedesc vinovăția sa în comiterea infracțiunilor imputate, nu poate fi reținut de către instanța de recurs din motiv că aceste probe sunt în coraborare cu celelalte materiale ale cauzei, nefiind careva contraziceri între acestea.

Cît privește argumentul inculpatului precum că instanțele de judecată, la examinarea cauzei, au neglijat declarațiile martorilor Țărălungă Iulia, Sava Viorel, Bîrsan Sergiu, Melnicenco Dorina care au relatat că nu au văzut ca inculpatul să lovească partea vătămată, acesta, la fel, este fără temei legal, instanța de apel corect concluzionînd că aceste afirmații ale inculpatului au fost dezmințite nu doar prin declarațiile părții vătămate dar și prin cele ale martorului Sava Viorel, care direct a indicat la inculpat ca la una din persoanele ce era implicată în bătaie.

Mai mult ca atât, ceilalți martori nu au confirmat versiunea recurentului precum că *“ei nu au văzut ca inculpatul să lovească partea vătămată”*, prin urmare, acest argument, la fel, va fi respins ca neîntemeiat.

În consecință, argumentele recurentului, precum că nu este vinovat de comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnat, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunilor imputate, iar nerecunoașterea vinovăției just a fost apreciată de instanțele de judecată ca o tactică de apărare a acestuia.

Ținînd cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție enunță că recursul inculpatului urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Bărbînta Vitalie Vasile* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 18 iunie 2013 în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 februarie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș